

# BUTLLETÍ

D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA  
(FEDERACIÓ DE BARCELONA-CIUTAT)

RAMBLA DE  
CATALUNYA, 26.

TELÈFONS  
13112 - 13113 - 13114

Any 1

Barcelona 22 de gener del 1937

nº 15

Els nostres conferenciants

CARLES PI I SUNYER PARLA SOBRE "La funció de la tècnica en la  
nova economia"

Coneguda és de tots la doble personalitat, d'home polític i d'home tècnic, de l'actual Alcalde de Barcelona. En aquest cas és totalment innecessari l'acostumat davantal de presentació; podríem limitar-nos a inserir en aquestes pàgines la conferència de Carles Pi i Sunyer, sense cap comentari. Ho farem així, però en lloc del comentari acostumat posarem de manifest la satisfacció de la Federació de Barcelona-Ciutat d'E.R.C. al veure com els nostres homes més representatius honoren la nostra Emissora, per tal de posar-se en comunicació amb el poble de Catalunya, en els moments més culminants de la transformació economico-social que estem vivint.

Llegim ara les paraules que Carles Pi i Sunyer va pronunciar davant del nostre micròfon.

"En un article publicat fa més de deu anys en la revista "Tècnica", amb motiu de celebrar-se una exposició de cartells de la Seguretat industrial, feia remarcar la importància social de la funció de l'Enginyer, dient als meus companys que no havíem de considerar-nos esclaus d'una feina limitada i curta d'horitzons, que si no volíem resignar-nos a ésser sempre, per voluntari retraïment o pobresa d'esperit, una col·lectivitat de subalterns mediatitzats, era urgent i necessari que abandonant concepcions tradicionals massa modestes, sabéssim caminar d'acord amb el nostre temps, i intervenir, tal com era el nostre deure, en la transformació, industrial i econòmica del món. Darrerament, en el mes de juny de l'any passat, abans de la subversió militar i de la commoció revolucionària derivada d'ella, en una conferència donada a l'Associació d'Enginyers, en el cicle organitzat per aquesta sobre Economia dirigida, exposava una sèrie d'idees les quals en les seves línies bàsiques seràn les mateixes de les curtes paraules d'avui. Si les començo amb aquestes dues referències, no és pel gust d'exhumar papers antics ni textos vells, sinó per a mostrar que el meu concepte de la nova economia no respon al desig circumstancial d'afalagar tendències avui predominants o al propòsit momentani de contenir esperances de majors transformacions. Es tracta del judici d'un procés que ve perfilant-se des de fa temps i que els fets actuals han destacat d'una manera molt més aguda i peremptòria, procés al qual em referiré avui, no en l'aspecte polític, sinó des d'un caire tècnic.

Fóra, en efecte, digne d'un ingenu o d'un cec el creure que el gran trasbals de la nostra època, que agafa tot el món i que compren

molts anys estats i altres que vindran, sigui degut purament a l'atzar o al caprici d'un destí històric imprevisible i arbitrari. Com que nosaltres ens trobem en un moment de commoció violenta, la intensitat de les nostres sensacions i la rapidesa del procés, podrien fer-nos creure que es tracta d'un fet isolat i casual. Però no és així. És un corrent irrefrenable, un determinisme social el que porta la transformació de l'economia. Les pròpies regolfades que semblen oposar-s'hi, com són, per exemple, les resistències agressives feixistes, demostren per la mateixa força i vivesa de la reacció, la magnitud de l'impuls. És una gran onada de fons renovadora de la humanitat que va sortint a la superfície, res menys que una nova estructuració econòmica i social que va obrint-se pas arreu, matitzada en els diversos llocs, segons els factors psicològics dels pobles i les condicions objectives del medi, però sempre dintre el corrent d'una profunda transformació humana.

La guerra civil provocada per la rebel·lió militar ha fet que a la nostra terra quedessin obertes les portes, i el corrent pot fer el seu curs sense barratges ni rescloses. De fet, la revolució no vol dir altra cosa que la possibilitat de fer amb rapidesa i amplitud allò que en circumstàncies normals hauria de fer-se poc a poc, i sovint amb iniciatives esporàdiques i concessions molt regatejades. Però si bé la realitat revolucionària ens imposa el deure inexorable de portar ràpidament endavant aquesta transformació, el fer-la depressa no vol dir fer-la irreflexivament i en forma que pogués provocar en la consciència popular estralls i malestars que donguessin lloc a reaccions enderrocadores de la gran obra a complir. És la pròpia seguretat del compliment de l'obra revolucionària la que ens imposa a tots uns deures i una responsabilitat als que ens hem de sotmetre.

Encara que el règim que sortirà de la commoció revolucionària supera al simple concepte de l'economia dirigida, és evident que tot i superar-lo la nova economia haurà d'estar subjecte a una direcció. Ens agradi o ens desplagi, una economia de tipus social o col·lectiu ha de tenir sempre una direcció i s'ha de realitzar d'acord amb una disciplina. Certament que la direcció pot arrancar dels pròpis òrgans productors, i la disciplina provenir del lliure consentiment, però sempre necessitarà una estructura jeràrquica, uns quadres conductors, uns instruments tècnics, sense els quals la nova economia no podria complir la seva missió. Perquè la missió fonamental d'aquesta nova economia no és altra que la de poder assegurar un més alt nivell de vida, un major benestar a tota la massa del poble treballador. I en jutjar les possibilitats d'assolir-la, es presenta el problema de què substituint en bona part l'estímul individual per l'interès col·lectiu, cal que la distribució del marge de beneficis que tenia l'empresari del treball, compensi el que hi hagués d'eficàcia en el sistema que té per motor l'apetència personal. Cal assegurar que el marge de guanys reverteixi a la col·lectivitat, i no es perdi amb l'existència d'òrgans d'administració massa sobrecarregats, amb la disminució del rendiment productiu o amb un desaprofitament de primeres matèries, temps de fabricació, i productes acabats i subproductes, que no permeti produir en bones condicions. Cal obtenir un major benestar col·lectiu, perquè si no donéssim un nivell de vida més alt al treballador del que abans tenia, la revolució no hauria acomplert el seu deure. És perquè pugui acomplir-lo que assenyallem el perill de què amb impaciències explicables, però contraproduents, amb assaigs no prou meditats, es pogués comprometre l'obra empresa. L'obra és massa fonda, seriosa i transcendent, perquè pugui ésser ni irresponsable ni improvisada.

Jo sé prou que la guerra imposa moltes restriccions i molts sacrificis. Jo mateix m'he dirigit cruament a la reraguarda demanant-li que reaccioni contra el caire frívol de la nostra vida ciutadana i tingui en l'hora actual rígida i severa austeritat. Sé també que a un moment de trasbals i connoció no se li pot exigir que ofereixi la mateixa plenitud econòmica, que en una època estable i de normalitat. És impossible que la nostra economia deixi de sentir avui una forçosa depressió, però tot i reconèixer aquestes exigències de l'hora, mai podem deixar de posar-nos com a finalitat primordial la d'acreixar el benestar col·lectiu del nostre poble.

Si ho fem així, és segur que edificarem damunt de sòlids fonaments i no damunt la sorra deslligada. El que ha donat la maduresa definitiva a la revolució russa ha estat aquest convenciment popular. Mentre el poble no s'havia convençut del guany positiu que li portava, tenia un present més precari i un esdevenidor més incert, però quan amb l'acció constructiva i metòdica s'ha fonamentat en el millorament progressiu, la interior satisfacció del poble li dona amb una base àmplia i sòlida la seguretat definitiva.

En aquesta gran transformació del món, que haurà d'anar-se articulant en cada país en les formes àgils i diverses de la nova economia, el concurs de la tècnica és valuós i imprescindible. No seré jo, un tècnic, el que vulgui crear el mite de la tècnica; però sí he de dir que en una societat com la que es forma, la seva cooperació és indispensable. La tècnica sempre objectiva, àrida i seca si es vol, lliure de prejudicis, aliena a ideologies o doctrinarismes, no ha d'ésser més que un instrument de treball, però és un instrument necessari. El nostre poble treballador, enginyós, amb un tou de raó, amant de les coses reals i concretes, és un poble de tècnics en potència; i és per això que, apart les angúnies dels moments difícils d'ara, esguardem amb un motivat optimisme el futur, perquè creiem que amb les seves qualitats el nostre poble té els elements indispensables per a dur endavant la nova economia.

Es missió de la tècnica ajudar, contribuir a l'obra conjunta, però no infatuar-se i voler pendre una posició absorbent. I superant-ne la freda eixutesa, la seva col·laboració s'ha de tenir i colorar de l'ideal conjunt. Aquest ideal que a tots pot lligar-nos, perquè tots el sentim, és el del major benestar col·lectiu, un ideal social que porta la supressió de les injustícies, la lluita contra el dolor i la malaltia, l'expansió de la cultura, la possessió de la joia i la dolcesa del viure. Per als que estinem tant la nostra terra com els seus fills, compresos una i altres en el símbol tradicional i vivent de Catalunya, aquest ideal se'ns presenta com el més fonament i humanament català."

-o-o-o-o-o-o-o-o-

#### NOTICIARI DE LA FEDERACIÓ DE BARCELONA-CIUTAT

Casal Nacionalista Obrer "Espartacus" - Aribau, 74 - "Manifest de les Joventuts"

Les Joventuts Nacionalistes "Espartacus" dintre breus dies faràn públic el seu manifest, el qual posarà de relleu llur posició política.

També té en preparació l'organització d'un Cicle de conferències, en les quals hi pendran part els més destacats militants del nostre Partit.

"LA LLAR" d'Esquerra Rep. de Catalunya - Districte I -

En l'Assamblea General que aquest Casal va celebrar el passat diumenge, dia 17, fou elegida la següent Junta Directiva: - President: Estanislao Sunyer Segu; Vice President: Eusebi Puig Castells; Secretari: Lluís Batllevell Poal; Vice secretari: Ferran Presculi Pous; Tresorer: Eudald Castells Constants; Contador: Narcís Carlos Camps; Bibliotecari: Joan Gotarde Cases; Vocals: Josep Domenech Sansano; Lluís Martí Mascarell; Octavi Anisla Guerrero; Antoni Presculi Sabaté; Vocal suplent: Marià Nadal Colomer.

Entre altres assumpte es discutí la constitució de Joventuts que fou aprovada amb entusiasme. El President de l'entitat Estanislao Sunyer, feu un cant a la Joventut.

En el mateix acte es nomenà President de les Joventuts i organitzador de la mateixa el nostre company Josep Gotarde Cases, el qual remercià a la Junta l'inmerescut nomenament, prometent que les Joventuts que dirigís fossin les que destaquessin per llur disciplina i acatament de les ordres emanades de la Directiva d'Esquerra Republicana de Catalunya. Tot seguit es donà l'acte per acabat.

Centre Rep. Català del Dte. Vè - Hospital, 110, pral.

Darrerament aquest Centre ha lliurat per a les Milícies Antifeixistes, entre altres donatius els següents:

En metàlic: 28,302'45 pessetes, junt amb altres efecte útils per als nostres braus lluitadors del front. Cal tenir en compte l'intensa activitat dels companys d'aquest Centre, que no descuiden la seva aportació per a guanyar la guerra.

Centre Republicà del Poblet - Valencia, 458

Diumenge, dia 24, a dos quarts de cinc de la tarda i en el Teatre d'aquest Centre, es posarà en escena el drama de G. Gimono Navarro:

BARRAQUES DE MONTJUICH

La direcció és a càrrec d'Anselm Nogueroles. El repartiment d'aquest vibrant drama, estarà integrat per el de la companyia "ELS ALIGONS".

-o-o-o-o-o-o-o-

NOTICIARI D'AJUT CATALÀ

Ateneu Nacionalista d'Esquerra - Pallars, 174., P.Nou

Per a demà, dissabte, a les deu de la vetllà, la companyia que dirigeix l'actor Joan Pons i l'actriu Mercè Xenco, representaran el drama: G R A P A D E F E R R O

Seguidament acte de concert, i per últim la comèdia: GENT D'ARA.

Aquest festival, organitzat per AJUT CATALÀ pro Milícies Antifeixistes, serà a profit de les diverses seccions del mateix.

Futbol a profit d'AJUT CATALÀ

Diumenge, dia 24, a la tarda, es disputarà al Camp de la Joventut Esportiva del Vilassar de Mar, un partit de futbol entre l'equip d'aquesta Caserna d'Esquerra (selecció Parc Mòbil) i la Joventut Esportiva del Vilassar.

Es disputarà una valuosa Copa, cedida per la Junta de la Joventut Esportiva del Vilassar.

La recaptació serà a profit d'AJUT CATALÀ.

